

*Cześć
miłość*

*wyna grodzenie
Sercu Jezusa*

Na podstawie wydania
Siostra Maria od Najświętszego Serca, Kraków 1932,
opracował – oraz rozdział szósty napisał – Jan Pluta

Redakcja całości: s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

© Copyright by Dyrekcja Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

Imprimatur:

Kuria Metropolitalna w Krakowie
L.536/2001 z dnia 22 lutego 2001 r.
Wikariusz Generalny – bp Kazimierz Nycz
Kancelarz – ks. Jan Dyduch

Wszelkie prawa zastrzeżone

ISBN: 83-86733-70-5

Arcybractwo Straży Honorowej NSPJ
31-142 Kraków, ul. Krowoderska 16
tel. (0-12) 632-16-28

Wprowadzenie

Objawienia Pana Jezusa udzielone św. Małgorzacie Marii Alacoque w Paray-le-Monial w drugiej połowie XVII w. zdynamizowały w sposób zasadniczy rozwój kultu Najświętszego Serca Jezusowego w Kościele świętym. Polecenia Chrystusa przekazane Jego św. Powiernicy w klasztorze Nawiedzenia w Paray-le-Monial nie tylko przyspieszyły rozwój tego kultu, lecz – nie zmieniając nic z jego teologicznej istoty – stały się podstawą i źródłem rozwoju nowych jego form liturgicznych i pastoralnych oraz ożywionych przejawów pobożności indywidualnej.

Pojawiali się nowi czciciele Serca Bożego zarówno jednostkowi jak i zbiorowi, wspólnotowi, a wśród nich bractwa i arcybractwa ku czci Najśw. Serca Jezusowego. W tym nurcie znajduje się najbardziej znana Wspólnota, oddana Jego *miłości, chwale i zaśluszczeniu*, jaką jest nasze Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Chociaż Wspólnota ta powstała w innym francuskim klasztorze Nawiedzenia – w Bourg-en-Bresse 200 lat po objawieniach udzielonych św. Małgorzacie Marii Alacoque, to jednak wyrosła ona z treści i duchowości tychże objawień. To nie przypadek, że obydwie te zdarzenia tak bardzo doniosłe w dziejach

Kościół Chrystusowego i w ogóle w ekonomii Bożego zbawiania świata – mimo rozpiętości czasowej dwóch stuleci – miały miejsce w dwóch francuskich klasztorach kontemplacyjnych Zakonu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, znajdujących się w niezbyt odległych od siebie miejscowościach.

Zakon Nawiedzenia NMP (*Visitatio Sanctae Mariae*) – czyli Sióstr Wizytek (skrót: VSM) – założyło w 1610 r. dwoje wielkich świętych i wielkich czcicieli Najśw. Serca Jezusowego: św. Franciszek Salezy (1567-1622) – biskup genewski, niezrównany duszpasterz i kierownik duchowy, kaznodzieja, pisarz mistyczny, Doktor Kościoła – wraz ze św. Joanną Franciszką Frémyot de Chantal (1572-1641).

W klasztorach Nawiedzenia Siostry Wizytki, wierne swemu powołaniu do klauzurowego życia kontemplacyjnego, realizowały więc duchowy mandat swych świętych Założycieli i w sposób szczególny oddawały cześć Sercu Bożemu. Tak było w klasztorze Nawiedzenia w Paray-le-Monial i tak było w Bourgen-Bresse. Można by rzec, iż przekazy, którymi Jezus Chrystus obdarzył świątobliwą siostrę wizytkę Małgorzatę Marię Alacoque, zwłaszcza podczas tzw. wielkich objawień w latach 1673-1675, były niejako wymodlone przez wizytkowską wspólnotę zakonną i charyzmatyczną Powiernicę Serca Jezusowego.

Rozdział I

Konstancja Bernaud-Thieulin

 ałożycielką Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa jest zakonnica wizytka – siostra Maria od Najświętszego Serca z klasztoru Nawiedzenia NMP w Bourg-en-Bresse we Francji. W świecie, przed wstąpieniem do klasztoru w 24. roku życia, nazywała się Konstancja Bernaud-Thieulin.

Urodziła się 28 października 1825 r. w Besançon. Na chrzcie świętym prócz imienia Konstancja nadano jej jeszcze imiona: Maria, Anna. Miała ośmioro rodzeństwa. Gdy przyszła na świat, jedna siostra już nie żyła.

Rodzina Bernaud, o dawnych tradycjach rodowych, była powszechnie szanowana. Oddana wierze katolickiej i Kościołowi, odznaczała się nieprzeciętną pobożnością, co rzecz oczywista nie było bez znaczenia na wychowanie potomstwa.

Wpływ na formację religijną w dzieciństwie przyszłej założycielki Straży Honorowej NSPJ miała też ciotka Barbara, uważana w rodzinie prawie że za osobę świętą. W czasach, kiedy nabożeństwo do Najśw. Serca Jezusa – mimo objawień Chrystusa udzielonych św. Małgorzacie Marii Alacoque – w nowszych formach nie było jeszcze znane w szerokich kręgach społeczeństwa, dla ciotki Barbary stało się ono już nabożeństwem uprzywilejowanym i szczególnie pielęgnowanym. Pobożne praktyki ciotki zapadały głęboko w świadomość młodocianej, lecz wrażliwej siostrzenicy.

Mała Konstancja wrażliwa była nie tylko w sprawach religijnych, lecz także w nie mniejszym stopniu w stosunkach z otoczeniem; z bliźnimi, zwłaszcza z ubogimi i nieszczęśliwymi. Gdy ubogi zjawiał się na progu rodzinnego domu, prosiła rodziców, aby właśnie jej pozwolono wręczyć mu jałmużnę. Idąc do szkoły, spotykała ludzi żebrzących, którym z miłością oddawała ku ich radości swoje drugie śniadanie.

Naprzeciw domu państwa Bernaud wznosił się pałac arcybiskupi metropolii Besançon. Konstancja z wielkim szacunkiem odnosiła się do spotykanego niekiedy na ulicy kardynała metropolity de Rohan,

Siostry Wizytki z Krakowa – oddane misji szerzenia kultu Najświętszego Serca Jezusowego – przygotowały publikację poświęconą Arcybractwu Straży Honorowej NSPJ. Czyta się ją nie tylko

z duchowym pożytkiem, ale i z przyjemnością. Jest osnuta na tle życia niezwyklej czcicielki Serca Bożego – założycielki Straży, Konstancji Bernaud, w Zakonie Wizytek noszącej imię siostry Marii od Najświętszego Serca.

Z publikacji dowiadujemy się, gdzie, kiedy i dlaczego powstała Straż Honorowa, co jest jej celem i jak go realizuje; jakie przechodziła etapy wrastania w historię kultu Serca Bożego w Kościele. Jest tu także rys historyczny o działalności Straży Honorowej w Polsce, której dyrekcja generalna znajduje się w klasztorze Sióstr Wizytek w Krakowie.

Można mieć nadzieję, iż czciciele Bożego Serca przyjmą tę publikację z uznaniem i niejednego z nich pociągnie w szeregi strażowej Wspólnoty.